

Uit een verhandeling van de heilige Augustinus, bisschop van Hippo († 430)*

De dichter Vergilius heeft gezegd:
 Ieder wordt getrokken door zijn verlangen (*Eclogae* 2,65) –
 niet door dwang maar door verlangen,
 niet door verplichting maar door verrukking –
 met hoeveel meer nadruk
 moeten wij dan stellen
 dat je tot Christus wordt getrokken,
 als de waarheid je in verrukking brengt,
 het geluk je in verrukking brengt,
 de gerechtigheid, het eeuwige leven
 - want dat is Christus allemaal .
 Of hebben de lichamelijke zintuigen
 eigen verlangens
 maar ontbreekt het de ziel aan eigen verlangens?

Als de ziel niet zijn eigen verlangen bezit,
 hoe kan dan worden gezegd:
 "De mensenkinderen mogen hopen
 op de bescherming van uw vleugels.
 Zij zullen dronken worden
 van de overvloed van uw huis.
 U lest hun dorst
 met een stroom van vreugden,
 want bij U is de bron van het leven,
 in uw licht zien wij licht." (Ps 36,8-10)
 Wie liefheeft weet wat ik bedoel.
 Wie diepe verlangens heeft,
 wie honger lijdt,
 wie in deze woestijn zwerft en dorst heeft
 en smacht naar de bron van het eeuwige vaderland,
 zo iemand weet wat ik bedoel.

Maar als ik spreek
 met een onverschillig mens,
 dan heeft die geen idee
 waarover ik het heb.
 Onverschillig waren de mensen
 die daar onder elkaar mopperden.
 "Wie door de Vader wordt getrokken,"
 zegt Christus, "komt bij Mij." (Joh 6,44)

• **Augustinus** (ongepubl. vertaling van het Augustijns Instituut)
 Verhandelingen over het Johannesevangelie 26,4
 (bij *Joh 6,41-51*)